

Súd: Krajský súd Prešov  
Spisová značka: 10Co/1/2023  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121206941  
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 08. 2023  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Kohút  
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:6121206941.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Kohúta a členov senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a JUDr. Jany Jančíkovej, sudkyne spravodajkyne v spore žalobcu: JUDr. Vítalij Franko, advokát, IČO: 37 787 250, s miestom podnikania, Slovenská 3257/69, 080 01 Prešov proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. XXXX/XX, XXX XX E., zastúpená splnomocneným zástupcom: JUDr. Peter Baláška, bytom D. XXXX/XX, XXX XX D. F. G., o zaplatenie 2.150,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Poprad č. k. 21C/19/2021 -87 zo dňa 15.6.2022 takto

### rozhodol:

I. Potvrdzuje rozsudok.

II. P r i z n á v a žalobcovi voči žalovanej nárok náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

### odôvodnenie:

1. Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 21C/19/2021 -87 zo dňa 15.6.2022 v I. výroku uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.150,- eur s 5 % ročným úrokom z omeškania z dlžnej sumy od 8.5.2020 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku v II. výroku priznal žalobcovi voči žalovanej náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Žalobca sa žalobou domáhal uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť mu sumu 2.150,- eur s úrokom z omeškania a náhrady trov konania, pretože žalovanej poskytoval právne služby a podľa Dohody o odmene advokáta zo dňa 18.10.2017 žalovanej zasielal faktúry na úhradu dohodnutej mesačnej odmeny a to faktúru č. 2018083 splatnú dňa 21.9.2018 na sumu 500,- eur, faktúru č. 2018089 splatnú dňa 18.10.2018 na sumu 500,- eur ( uhradená vo výške 350,- eur ), faktúru č. 2018098 splatnú dňa 29.11.2018 na sumu 500,- eur, faktúru č. 2018104 splatnú dňa 21.12.2018 na sumu 500,- eur Žalovaná po uplynutí doby splatnosti a ani na základe výzvy na zaplatenie nespĺnila svoj záväzok v celkovej výške 2.150,- eur.

3. Žalovaná nepoprela uzavretie Dohody o odmene advokáta za poskytovanie právnych služieb, avšak namietala, že advokát mal s klientom uzavrieť Zmluvu o poskytovaní právnych služieb a nie „Dohodu o odmene“, preto dohodu považuje v hrubom rozpore s ust. § 18 a násl. zákona o advokácii poškodzujúcu klienta v rozsahu účtovanej mesačnej čiastky 500,- eur za 1 právny úkon vrátane DPH. Ďalej žalovaná namietala, že zo strany žalobcu bola vydieraná, žalobca sa nezúčastňoval úkonov, ktoré mal vykonávať so správcom úpadcu H. H. I., úkony sa ich zúčastňovala iná osoba, a tieto osoby ako napr. H. J., si vždy zobrali finančné prostriedky v hotovosti a tak žalovaná platila vždy sumu 300,- eur bez dokladu. Podľa žalovanej žalobca svojím neodborným prístupom k dražbe chaty žalovanej radil, aby nepreberala poštu a tak správca konkurznej podstaty dal vyvŕtať zámok na dverách a znemožnil jej zobrať osobné

veci a chata bola vydražená bez jej prítomnosti. Žalovaná viackrát telefonicky upozorňovala žalobcu, že si neplní svoje povinnosti, nechráni jej záujmy v konkurznom konaní a že svojím správaním žalovaným majetkovo poškodzuje.

#### 4. Súd prvej inštancie zistil skutkový stav:

- písomná Dohoda o odmene zo dňa 18.10.2017 bola uzavretá medzi advokátom Advokátska kancelária JUDr. Franko a klientkou A. B. - Dlukor, úpadcom A. B., v ktorej sa zmluvné strany dohodli, že predmetom je poskytovanie právnych služieb A. B., nar. XX.XX.XXXX vo veci úpadcu - A. B. sp. zn. 2K/86/2014 vedenej na Okresnom súde Prešov. Zmluvné strany sa dohodli na odmene za poskytnutie právnej pomoci, ktorá predstavovala mesačnú sumu 500,- eur. Zmluvu mohla vypovedať ktorákoľvek zo zmluvných strán a to kedykoľvek, pričom pri tomto spôsobe ukončenia zastupovania účinky vypovedania nastali okamžite. Zúčastnené strany tejto dohode porozumeli, odsúhlasili si ju a na znak súhlasu s jej obsahom ju vlastnoručne podpísali.

- dňa 18.10.2017 bolo podpísané Splnomocnenie Annou Dlubačovou - Dlukor, ako úpadcom A. B., nar. XX.XX.XXXX pre advokáta H. G. K., aby ju obhajoval a zastupoval vo veci úpadcu A. B., sp. zn. 2K/86/2014 vedenej na Okresnom súde Prešov, resp. vo všetkých právnych veciach, aby vykonával všetky úkony, prijímal doručované písomnosti, podával návrhy a žiadosti, uzavieral zmiery, uznával uplatnené nároky, vzdával sa nárokov, podával oprávnené prostriedky a vzdával sa ich, vymáhal nároky, plnenie nárokov prijímal, ich plnenie potvrdzoval, dedičstvo odmietal, alebo neodmietal, menoval rozhodcu a uzavieral rozhodcovské zmluvy, to všetko i vtedy, keď je podľa právnych predpisov potrebné osobitné splnomocnenie. Toto splnomocnenie bolo udelené i v rozsahu práv a povinností podľa Trestného poriadku, Exekučného poriadku, Obchodného zákonníka, Civilného sporového, Civilného mimosporového poriadku, Správneho poriadku a zák. č. 563/2009 Z. z. o správe daní (v platnom znení). Žalovaná súhlasila, aby si splnomocnený advokát ustanovil za seba zástupcu a ak ich ustanoví viac, súhlasila, aby každý z nich konal samostatne. Žalovaná v uvedenom splnomocnení zobrala na vedomie, že podľa Zmluvy o poskytovaní právnej pomoci patrí odmena za toto zastupovanie spolu s výdavkami a náhradou za stratu času AK JUDr. Vitalija Franka s tým, že žalovaná je povinná odmenu zaplatiť, kedykoľvek jej bude účtovaná, bez ohľadu na to, či náhrada odmeny a trov jej bola priznaná súdom, či iným orgánom od protistrany.

- e-mailová komunikácia medzi žalobcom a H. A. F. sa uskutočnila v dňoch 18.7.2018, 21.9.2018, 25.9.2018, 8.10.2018, 11.10.2018, 19.10.2018, 7.11.2018, 12.11.2018, 13.3.2019.

- e-mailová komunikácia medzi žalobcom a H. I. sa uskutočnila v dňoch 23.1.2018, 29.1.2018, 2.2.2018, 9.4.2018, 12.4.2018, 8.6.2018, 19.6.2018, 14.6.2018, 21.6.2018, 25.6.2018, 7.9.2018, 26.10.2018.

- z preberacích protokolov o prevzatí motorového vozidla zo dňa 31.8.2018 vo veci č. k. 2K 86/2014 vyplýva, že odovzdávajúci bola Dluking Trade s. r. o. a preberajúci H. I..

- dňa 8.4.2020 žalobca vyzval žalovanú na úhradu faktúr č. 2018064, č. 2018083, č. 2018089, č. 2018098, č. 2018104 za poskytovanie právnych služieb s tým, že výzva bola doručená žalovanej dňa 27.4.2020.

5. Na zistený skutkový stav súd prvej inštancie aplikoval ust. § 24 ods. 1, 3 zákona č. 586/2003 Z. z. zákon o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „ZoA“), ust. § 2 ods. 1, 2 a § 5 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len ako „vyhláška o odmenách advokáta“), ust. § 37 a § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len ako „Občiansky zákonník“) a čl. 8, č. 8, § 151 ods. 1, 2 a § 191 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len ako „CSP“).

6. Súd prvej inštancie za sporné nepovažoval predmet a účel Dohody o odmene dňa 18.1.2017, ktorú posúdil ako zmluvu o poskytnutí právnej pomoci, podľa ktorej sa žalobca ako advokát zaviazal poskytovať žalovanej právne služby vo veci úpadcu - A. B. vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 2K/86/2014.

7. K námietke žalovanej týkajúcej sa platnosti tejto zmluvy s poukazom na jej označenie súd prvej inštancie uviedol, že dohoda ako právny úkon bola pripravená a vyhotovená žalobcom ako advokátom, pričom vychádzajúc z jej ustanovení mal za zrejmé, že jej predmetom je poskytnutie právnej služby advokátom za dohodnutú odmenu. Súd prvej inštancie nesúhlasil so žalovanou, že daný právny úkon je neplatným z dôvodu jej označenia ako „dohoda“ namiesto označenia „zmluva“. Súd prvej inštancie tiež zdôraznil, že žalovaný nespochybnila svoj prejav vôle uzavrieť so žalobcom Dohodu o poskytovaní právnych služieb vymedzený v písomnej Dohode, ktorú uzavrela so žalobcom za stanovených podmienok, túto podpísala, ako aj plnomocenstvo pre žalobcu, preto prejavila vôľu prijímať právne služby advokáta a platiť za ne odmenu. Súd prvej inštancie tak vyvodil záver, že právny úkon je platný.

8. Z vykonaného dokazovania súdu prvej inštancie nevyplývajú žiadne dôkazy preukazujúce niektorý z dôvodov pre vyslovenie neplatnosti uvedenej dohody, a ani samotné označenie danej zmluvy nespôsobilo jej neplatnosť v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka. Daný právny úkon podľa súdu prvej inštancie neodporuje zákonu, zákon neobchádza a neprieči sa dobrým mravom, sú v ňom dojednané podmienky, ktoré vyvrátené nebol a ani výkon práva z daného právneho úkonu nie je v rozpore s dobrými mravmi. V dohode bola špecifikovaná odmena advokáta ako paušálna odmena, pričom súd prvej inštancie považoval dohodu za určitú obsahujúcu dohodu o tom, že suma 500,- eur predstavuje odmenu za určité časové obdobie.

9. K námietke žalovanej ku kvalite poskytovanej právnej služby, za čo podľa názoru žalovanej žalobcovi odmena nepatrí, súd prvej inštancie uviedol, že žalovaná nepreukázala dané tvrdenia žiadnym hodnoverným spôsobom, pričom vo všeobecnosti poukázal na význam dôkazného bremena v súdnom konaní. Súd prvej inštancie bol toho názoru, že pokiaľ žalovaná považovala za nedostatočné služby poskytované žalobcom, nič jej nebránilo od zmluvy odstúpiť v zmysle dohodnutých podmienok uzavretej zmluvy. Súd prvej inštancie preto považoval za preukázaný záväzok žalovanej na zaplatenie paušálnej odmeny, keďže žalobca uniesol dôkazné bremeno a preukázal náležitosti na vznik dohodnutej ceny za poskytnuté služby, pričom v dôsledku platnej dohody má žalobca nárok na odmenu dohodnutú, teda na sumu, ktorá sa stala predmetom žaloby. Nárok žalobcu preto pozostáva z nezaplatených súm podľa predložených faktúr spolu vo výške 2.500,- eur a po odrátaní zaplatenej sumy žalovanou vo výške 350,- eur, záväzok žalovanej predstavuje sumu 2.150,- eur, ktorou sumou súd prvej inštancie zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi. Citujúc § 517 ods. 1 prvá veta, ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR 87/1995 Z. z. súd prvej inštancie priznal žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy od 8.5.2020, pričom vzhľadom na splatnosť faktúr úrok požadovaný žalobcom považoval za akceptovateľný.

10. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ust. § 251, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 CSP a podľa zásady úspechu priznal žalobcovi voči neúspešnej žalovanej plnú náhradu trov konania.

11. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku súdu prvej inštancie podala odvolanie žalovaná a to z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f/, g/ a h/ CSP. V odvolaní žalovaná podľa § 151 ods. 1 CSP poprela skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania a uviedla vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, pričom k uzavretiu právneho zastupovania uviedla, že dňa 18.10.2017 v advokátskej kancelárii žalobcu bola so svojou dcérou L. M., pričom dohoda bola bez predchádzajúcej konzultácie spolu aj s plnomocenstvom predložená na podpis bez vysvetlenia jednotlivých úkonov. Ďalej žalovaná v odvolaní uviedla, že žalobca chodil do Popradu iba vtedy, keď mal trestné konania, na pojednávaní na Okresnom súde v Poprade to sám uviedol s tým, že jeho advokátska prax spočívala v 95 % úkonov v trestnom konaní a civilné konanie vykonával len ojedinele, preto aj právne služby pre žalovanú upravoval pri jej zastupovaní podľa trestných predpisov a vždy keď sa zastavil na prevádzke cukrárne, tak sa nechal obsluhovať a domov si vždy nechal zabaliť krabicu zákuskov a to všetko bez zaplatenia. Žalovaná ďalej uviedla, že v kancelárii žalobcu bola iba jedenkrát, a vždy keď ich žalobca vyzval, aby prišli za ním do Prešova, tak sa stretávali v reštauračných zariadeniach nižšieho typu, kde podľa jeho správania sa cítil ako doma a aj tam žalovaná všetky jeho objednávky hradila sama, pričom vždy bola so svojou dcérou a vzhľadom na správanie žalobcu sa to bála povedať nielen jemu, ale aj ako dôkaz na súde.

12. S poukazom na § 2 ods. 1, 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách advokáta žalovaná poukázala, že žalobca ako advokát upravil svoju odmenu za právne zastupovanie nezrozumiteľne, pretože vyhláška

nepozná spôsob uzavretia zmluvy o odmene za poskytovanie právnych služby ako dohodu o odmene, ako aj neuviedol jednu zo štyroch možností vykonávania zmluvnej odmeny. Vzhľadom k tomu, že žalobca je advokát, žalovaná nepredpokladala, že by platne mohol uzavrieť akúkoľvek zmluvu, ktorá nie je popísaná v zákone alebo vo vykonávacom predpise. Podľa žalovanej žalobcu uviedla do omylu tá skutočnosť, že v texte ustanovenia sa používa slovo dohodnúť alebo zmluvná odmena, a teda najskôr podľa § 2 vyhlášky musí vyplynúť verbálny úkon, pri ktorom sa strany dohodnú o odmene, ale písomné spracovanie musí niesť znaky zákona, teda označenie úkonu advokáta spracované formou zmluvy. Podľa žalovanej je podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka neplatný právny úkon žalobcu vo veci ním vypracovanej dohody o odmene, pretože svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho odchádza alebo sa prieči dobrým mravom. Žalovaná sa nestotožnila so stanoviskom súdu prvej inštancie, ktorý sa mal stotožniť s tvrdením žalobcu, že odmena advokáta je podľa podmienok, ktoré on používa v trestnom konaní a preto uvedené stanovisko považuje v celom rozsahu za porušenie zákona. Žalovaná navrhla vypočúť správcu konkurznej podstaty úpadcu H. I., vypočúť dcéru L. M. a požiadala zabezpečiť vyjadrenie od Slovenskej advokátskej komory k zákonnosti dohody o odmene advokáta.

13. K odvolaniu žalovanej sa vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že so žalovanou ako klientkou uzatvoril regulérny a platný dokument, z ktorého jasne vyplývajú vzájomné práva a povinnosti, a to poskytovanie právnych služieb za dohodnutú odmenu, ktorá predstavovala mesačnú sumu 500,- eur. Tak isto, v rovnaký deň ako bola podpísaná dohoda, bolo podpísané aj splnomocnenie, ktorým ho žalovaná splnomocnila, aby ju obhajoval a zastupoval vo veci úpadcu sp. zn. 2K/86/2014 vedenej na Okresnom súde Prešov, pričom žalovaná v uvedenom dokumente súhlasila, aby si splnomocnený advokát ustanovil za seba zástupcu. Podľa žalobcu bol žalovanej poskytnutý priestor na preštudovanie splnomocnenia a čas, ktorý preštudovaniu žalovaná venovala, bol ponechaný na jej zvážení. Žalovaná podľa žalobcu predmet zmluvy nikdy nepoprela a návrh na mesačnú odmenu bol iniciovaný aj zo strany žalovanej. Hoci žalovaná namieta, že dohoda o odmene nie je označená ako zmluva o poskytovaní právnych služieb, treba podľa žalobcu vychádzať z jej ustanovení, pričom poukázal, že podľa Občianskeho zákonníka sa listina posudzuje podľa svojho obsahu a nie názvu. Žalovaná nespochybnila svoje prejavy vôle uzavrieť so žalobcom ako advokátom dohodu, túto bez akéhokoľvek nátlaku slobodne podpísala, ako aj predložené plnomocnenstvo, preto žalobca je toho názoru, že žalovaná jasne prejavila vôľu prijímať právne služby žalobcu a platiť za ne odmenu. Podľa žalobcu daný právny úkon neodporuje zákonu, zákon neobchádza a ani neprieči sa dobrým mravom. Žalobca trval na tom, že pokiaľ žalovaná nepovažovala poskytované právne služby za dostatočné, nič jej nebránilo od dohody kedykoľvek odstúpiť v zmysle dohodnutých podmienok.

14. Žalobca tiež poprel tvrdenie žalovanej, že chodil do Popradu iba vtedy, keď mal mať trestné konania a mal upravovať právne služby poskytované žalovanej pri jej zastupovaní podľa trestných predpisov. Žalobca nemá vedomosť, aby žalovaná mala k dispozícii jeho pracovný diár, alebo aby mala akékoľvek informácie o iných konaniach, v ktorých žalobca zastupuje svojich klientov, aby mohla uvádzať takéto tvrdenia. Takisto tvrdenie žalovanej, že sa žalobca nechával obsluhovať v prevádzke cukrárne a že si mal nechávať baliť koláče a dokonca odchádzať bez platenia je nepravdivým tvrdením, hraničiacim s ohováraním. Preto žalobca kategoricky odmieta akékoľvek stretnutia so žalovanou v Prešove mimo advokátskej kancelárie.

15. Žalobca vo svojom vyjadrení tiež poukázal, že po vyhlásení rozsudku žalovaná podala sťažnosť na neho na Slovenskú advokátsku komoru, pričom revízná komisia dospela k záveru, že samotná skutočnosť, že advokát uzatvoril dohodu o odmene, neznamená žiadne porušenie povinností v zmysle zákona o advokácii resp. stavovských predpisov SAK. RK SAK ďalej uviedla, že bez ohľadu na názov dohody z obsahu je zrejmé, že advokát s klientom uzatvoril dohodu o advokátskej odmene, ktorú si advokát v zmysle uzatvorenej dohody voči klientovi následne v súdnom konaní uplatnil a ktorá mu bola aj súdom priznaná, preto skutok, ktorý bol predmetom šetrenia, nie je disciplinárnym previnením. Podľa žalobcu odvolanie žalovanej nezakladá žiaden odvolací dôvod, pričom jej tvrdenia sú zavádzajúce, účelové a špekulatívne s cieľom akokoľvek sa vyhnúť splneniu svojich záväzkov. Žalobca navrhol odvolaciemu súdu, aby rozsudok v celom rozsahu potvrdil.

16. V ďalšom vyjadrení žalovaná uviedla, že trvá na svojich písomných stanoviskách a nesúhlasí s tým, čo uviedol žalobca vo vyjadrení k odvolaniu. Opätovne zdôraznila, že pre časovú tieseň zo strany žalobcu žalovaná nepreštudovala ani dohodu o odmene a ani splnomocnenie a urýchlene museli opustiť advokátsku kanceláriu pre iné úkony advokáta spolu s ním. Ďalej žalovaná nesúhlasila, že

by žalobca postupoval v zmysle § 18 zákona o advokácii. Tiež uviedla názor, že žalobca obchádzal zákon, a to vyhlášku č. 655/2004 Z. z., ktorý upravuje odmenu advokáta. Žalovaná tiež uviedla, že podnet, ktorý podala Slovenskej advokátskej komore, bol síce premlčaný, ale predsedníčka revízejnej komisie SAK vec posudzovala podľa jej názoru jednostranne, bez toho, aby sa k veci mohla vyjadriť oznamovateľka a tak ani nemohla zistiť, že zo strany advokáta došlo k porušeniu zákona. Preto žalovaná trvá na tom, že žalobca spôsobil škodu vo výške 900,- eur tým, že poveril iných advokátov k substitučným zastupovaniam na pojednávaniach, ktorí si účtovali 300,- eur za každú substitúciu a ktorú požadovali bez dokladu, čo je v rozpore s právom, ktoré porušil advokát, teda žalobca. Žalovaná s plnou zodpovednosťou tvrdí, že všetky dôvody, ktoré uviedla v odvolaní sú pravdivé, žalobcu neohovára, ani nikdy neohovárala, naproti tomu žalobcu sa iným ako slušným spôsobom vyjadroval k H. I. a tvrdil, že všade na súde, na prokuratúre a polícii má cestu otvorenú, čo žalovanú nikdy nezaujímalo. Žalovaná navrhla, aby sa odvolací súd zaoberal absolútnou neplatnosťou dohody o odmene.

17. K vyjadreniu žalovanej doručil žalobca svoje vyjadrenie, v ktorom uviedol, že nesúhlasí s argumentáciou žalovanej obsiahnutou v predmetnom vyjadrení a je toho názoru, že odvolaním napadnutý rozsudok je správny, reflektujúci skutočnosti zistené v priebehu dokazovania. Podľa žalobcu žalovaná opakovane uvádza nepravdivé skutočnosti s cieľom urážať a ohovárať jeho osobu, ktoré nikdy nijakým spôsobom nepreukázala. Žalobca dodal, že žalovaná napriek existencii zákonného práva uplatniť prostriedky procesného útoku včas tieto nevyužila a neprezentovala počas pojednávania na Okresnom súde Poprad. Žalobca je toho názoru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je dostatočne vyčerpávajúco zdôvodnené a súd prvej inštancie sa vysporiadal so všetkými zásadnými skutočnosťami a argumentmi strán sporu, preto zotrval na návrhu, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil.

18. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP) oprávnenou osobou (§ 359 CSP), prejednal odvolanie podané žalovanou a preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 378 a nasl. CSP bez toho, aby nariadil pojednávanie podľa § 385 CSP (a contrario). Pretože rozsudok vo veci samej musí byť verejne vyhlásený, odvolací súd uverejnil v zákonom stanovenej lehote miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a webovej stránke Krajského súdu v Prešove (§ 378 ods. 2, § 219 ods. 1, 3 CSP). Po prieskume napadnutého rozsudku (§ 379, § 380 ods. 1, 2 CSP) dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné a rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné potvrdiť.

19. Žalovaná napadla rozsudok súdu prvej inštancie z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f), g) a h), podľa ktorých súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

20. K odvolacej námietke k nesprávnemu zistenému skutkovému stavu odvolací súd uvádza, že nielen súdnou praxou, ale aj teóriou práva je ustálené, že dokazovanie v súdnom spore prebieha vo viacerých fázach - od navrhnutia dôkazu, cez jeho zabezpečenie, vykonanie a následné vyhodnotenie. Kým navrhovanie dôkazov je právom a zároveň procesnou povinnosťou strán sporu, len súd rozhodne, ktorý z označených a navrhnutých dôkazov vykoná. Uvedené predstavuje prejav zákonnej právomoci všeobecného súdu korigovať návrhy strán sporu na vykonanie dokazovania sledujúc tak rýchly a hospodárny priebeh konania a súčasne zabezpečiť, aby sa zisťovanie skutkového stavu dokazovaním držalo v mantineloch predmetu konania a aby sa neuberalo smerom, ktorý z pohľadu podstaty prejednávanej veci nie je relevantný. Ak však súd odmietne vykonať určitý účastníkom navrhovaný dôkaz, je jeho zákonnou povinnosťou v odôvodnení rozhodnutia uviesť, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy. (pozri nález Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 350/08 zo dňa 30.9.2010)

21. Čo sa týka hodnotenia dôkazov Civilný sporový poriadok upravuje zásadu voľného hodnotenia dôkazov v § 191 ods. 1, v zmysle ktorej dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Voľné hodnotenie dôkazov súdom neznamená ľubovôľu hodnotenia, ale dôkazy hodnotí z hľadiska jeho dôležitosti, zákonnosti a pravdivosti. K nesprávnym skutkovým zisteniam z vykonaných dôkazov súd dospeje nesprávnym vyhodnotením dôležitosti alebo pravdivosti dôkazov, alebo porušením pravidiel formálnej logiky. Zistený skutkový stav vychádza z procesnej aktivity strán

sporu, ktoré počas súdneho konania pred súdom prvej inštancie na preukázanie svojich tvrdení navrhli dôkazy a tieto súd prvej inštancie vykonal.

22. Čo sa týka nesprávneho právneho posúdenia veci, odvolací súd poukazuje, že právnym posúdením veci je aplikácia práva na zistený skutkový stav; je to činnosť súdu spočívajúca v podradení zisteného skutkového stavu príslušnej právnej norme, ktorá vedie súd k záveru o právach a povinnostiach účastníkov právneho vzťahu. Súd pri tejto činnosti rieši právne otázky (questio iuris). Právne posúdenie je všeobecne nesprávne, ak sa súd dopustil omylu pri tejto činnosti, t. j. ak posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistený skutkový stav nedopadá, alebo správne určenú právnu normu nesprávne vyložil, prípadne ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval.

23. Odvolací súd nezistil, že by súd prvej inštancie nesprávne zistil skutkový stav a tiež že by súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil. V danom prípade súd prvej inštancie vychádzal z listinných dôkazov, pričom na pojednávaní vypočul žalobcu a splnomocneného zástupcu žalovanej, ktorá v čase uskutočnenia pojednávania na súde prvej inštancie bola práceneschopná. Odvolací súd poukazuje, že dokazovanie sa vykonáva predovšetkým v takom rozsahu, aby boli odstránené sporné otázky medzi stranami sporu. Žalovaná v danom prípade namietala absolútnu neplatnosť Dohody o odmene, na ktorej námietke zotrvala aj v odvolacom konaní, pričom podľa jej názoru neplatnosť dohody o odmene spočíva v jej nesprávnom označení, kedy správne má byť označená ako „zmluva“, a tiež v tom, že nie je správne uvedená odmena podľa toho, ako sú uvedené vo vyhláske o odmenách advokáta, čím podľa jej názoru dohoda je v rozpore so zákonom, obchádza zákon a prieči sa dobrým mravom. Taktiež žalovaná namietala neodbornosť a spôsob poskytovania právnych služieb.

24. Čo sa týka posúdenia platnosti resp. neplatnosti Dohody o odmene zo dňa 18.10.2017 odvolací súd poukazuje, že v rámci zisťovania skutkového stavu bolo postačujúce posúdiť, či obsah tejto dohody je v súlade so zákonom, či ho neobchádza, alebo či sa neprieči dobrým mravom, keďže žalovaná neplatnosť tejto dohody odvodzovala od ust. § 39 Občianskeho zákonníka. Zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie vyplýva, že súd prvej inštancie z tejto dohody zistil, čo bolo predmetom tejto dohody a k akým povinnostiam sa jej zmluvné strany zaviazali, vrátane určenia odmeny advokátovi.

25. Podľa ust. § 24 ods. 1 a 3 ZoA advokát poskytuje právne služby za odmenu a má právo požadovať za ne primeraný preddavok. Odmena advokáta sa určuje na základe dohody medzi advokátom a klientom; ak nedôjde k dohode, patrí advokátovi tarifná odmena.

26. Podľa ust. § 2 ods. 1 a 2 vyhlášky o odmenách advokáta pri uzatváraní zmluvy o poskytnutí právnych služieb môže advokát dohodnúť s klientom spôsob a výšku zmluvnej odmeny. Výška zmluvnej odmeny nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi. Zmluvná odmena sa určuje

- a) podľa počtu hodín účelne vynaložených na vybavenie veci (hodinová odmena),
- b) paušálnou sumou (paušálna odmena),
- c) podielom na hodnote veci (podielová odmena),
- d) tarifnou odmenou dohodnutou inak ako základnou sadzbou tarifnej odmeny.

27. Opakovane však žalovaná v odvolaní namieta nesprávne označenie dohody o odmene, ktoré označenie nie je podľa jej názoru uvedené v žiadnom zákone. Tak ako poukázal aj súd prvej inštancie označenie Dohody o odmene nespôsobuje jej neplatnosť podľa ust. § 39 Občianskeho zákona, ale rozhodujúci je obsah tejto dohody. Z obsahu tejto dohody jednoznačne vyplýva, že jej predmetom je poskytovanie právnych služieb advokátom za odmenu.

28. Vzťah medzi advokátom a jeho klientom je základným a spravidla zmluvným vzťahom na poskytovanie právnych služieb, pričom zmluva o poskytnutí právnych služieb môže byť uzavretá tak písomne alebo ústne. Pokiaľ má advokát klienta aj zastupovať a teda nielen poskytnúť mu právnu radu, či už pri rokovaní s protistranou, na súde a podobne, zabezpečuje si advokát od klienta udelenie plnomocenstva v písomnej podobe. V danom prípade aj odvolací súd považuje za preukázané, že žalovaná a žalobca uzatvorili zmluvu o poskytovaní právnych služieb dňa 18.10.2017 vo veci úpadcu vedenej pod sp. zn. 2K/86/2014 pred Okresným súdom Poprad, za účelom ktorým udelila žalovaná žalobcovi tiež potrebné splnomocnenie.

29. Advokát poskytuje právne služby za odmenu, ktorá je spravidla výsledkom dohody s klientom, pričom ak k dohode nedôjde, advokátovi patri tarifná odmena. Podrobnosti o výške odmeny advokáta a spôsobe jej určenia sú upravené vo vyhláške o odmenách advokáta, ktorá uvádza možné spôsoby dohôd medzi klientom a advokátom, a to na (1) odmene hodinovej, podľa počtu hodín účelne vynaložených na vybavenie veci, (2) paušálnej odmene, ktorá je určená paušálnou sumou, (3) podielovej odmene, ktorá je určená podielom na hodnote veci a (4) tarifnou odmenou dohodnutou inak ako základnou sadzbou tarifnej odmeny.

30. Práve Dohoda o odmene uzavretá medzi žalobcom a žalovanou v písomnej forme upravila dojednania zmluvných strán o odmene žalobcu za poskytnutie právnej pomoci predstavujúcu mesačnú čiastku vo výške 500,- eur. Uvedená dohoda o odmene je teda súladná s vyhláškou o odmenách advokáta, ktorá v § 5 písm. a) upravuje možnosť dohodnúť sa na paušálnej odmene za poskytovanie právnych služieb v určitom časovom období alebo na neurčitý čas. Paušálny charakter tohto druhu zmluvnej odmeny spočíva v tom, že advokátovi vzniká nárok na odmenu v dohodnutej výške bez ohľadu na reálny rozsah poskytnutých právnych služieb, resp. úkonov právnej služby, ako aj bez ohľadu na prípadný procesný úspech klienta v súdnom alebo inom konaní.

31. Vzhľadom k uvedenému odvolací súd konštatuje, že námietky žalovanej týkajúce sa neplatnosti dohody o odmene nie sú dôvodné.

32. V odvolaní žalovaná uvádza nové skutkové tvrdenia a navrhuje vykonať ďalšie dokazovanie uvádzajúc dôvod odvolania podľa ust. § 365 ods. 1 písm. g) CSP. Uvedený odvolací dôvod je však potrebné posudzovať s prípustnosťou tzv. „novôt“ v konaní podľa ust. § 366 CSP, podľa ktorého prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak (a) sa týkajú procesných podmienok, (b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, (c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo (d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

33. Žalovaná uviedla, že nemala dostatočný časový priestor pred podpísaním dohody a taktiež že jej obsah jednotlivých bodov dohody nebol vysvetlený. Tiež žalobkyňa navrhla vypočítať správcu úpadcu H. I., dcéru L. M. a vyžiadať si stanovisko SAK k zákonnosti dohody o odmene. K uvedenému odvolací súd uvádza, že uvedené skutočnosti o nedostatočnom časovom priestore pred podpisom dohody, ako aj to, že jej nebol obsah jednotlivých bodov vysvetlený, mohla žalobkyňa v rámci obrany uvádzať aj pred súdom prvej inštancie, kde bola vyzvaná, aby uviedla všetky rozhodujúce skutočnosti k veci úplne a pravdivo. Aj čo sa týka návrhu na vykonanie dokazovania vypočítaním dcéry L. M., odvolací súd z odvolania žalobkyne nezistil taký dôvod, pre ktorý tento dôkaz žalobkyňa nemohla objektívne v konaní pred súdom prvej inštancie uplatniť. Čo sa týka vypočítania správcu úpadcu H. I., toho navrhovala žalobkyňa vypočítať ešte v písomnom odpore k rozsahu a spôsobu zastupovania žalovanej v konkurznom konaní. Súd prvej inštancie na pojednávaní po záverečných prednesoch zamietol vykonanie ďalších dôkazov, a hoci uvedené zamietnutie v odôvodnení rozsudku neodôvodnil, odvolací súd zistil, že po vzájomných prednesoch na pojednávaní ani žalobca a ani splnomocnený zástupca ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania nemali. Odvolací súd tiež poukazuje, že splnomocnený zástupca na pojednávaní nepoprel, že žalobca v niektorých veciach konal, ale namietal, že nepredložil špecifikáciu úkonov, preto aj odvolací súd je toho názoru, že vypočítanie správcu úpadcu k rozsahu poskytovania právnych služieb by bolo nevhodné, keďže tak ako už vyššie uviedol, paušálny charakter zmluvnej odmeny spočíva v tom, že advokátovi vzniká nárok na odmenu v dohodnutej výške bez ohľadu na reálny rozsah poskytnutých právnych služieb, resp. úkonov právnej služby.

34. Súd prvej inštancie dostatočne vysvetlil, z akých dôvodov žalobe vyhovel a tiež sa vysporiadal dostatočne s námietkami žalovanej, a to aj vzhľadom na rozsah dôkazného bremena tej ktorej sporovej strany. Predovšetkým je potrebné si uvedomiť, že výsledkom súdneho konania je autoritatívne rozhodnutie, podľa ktorého je v sporovom konaní vždy jedna strana sporu úspešná a druhá strana neúspešná. Súčasťou práva na spravodlivý proces tak nemôže byť právo na to, aby bola procesná strana (žalobca, i žalovaný) pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa všeobecný súd stotožnil práve s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom, prípadne dožadovať sa ňou navrhnutého

spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 98/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03). Právo na súdnu ochranu nemožno stotožňovať s procesným úspechom strany sporu, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom sporových strán, vrátane ich dôvodov a námietok (porov. sp. zn. II. ÚS 4/94, sp. zn. II. ÚS 3/97, sp. zn. I. ÚS 204/2010).

35. Vzhľadom na uvedené odvolací súd konštatuje, že odvolacie námietky žalovanej nie sú dôvodné a skutočnosti uvedené v jej odvolaní neboli spôsobilé spochybniť správnosť skutkových a právnych záverov, ku ktorým dospel súd prvej inštancie, preto bol rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdený. Keďže súd prvej inštancie žalobe vyhovel v celom rozsahu, správny je aj jeho výrok o trovách konania, o ktorých súd prvej inštancie rozhodol porovnávajúc úspech strán sporu.

K trovám odvolacieho konania

36. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

Podľa § 255 ods. 1 a ods. 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá náhradu trov konania práv

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

37. V civilnom sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu v konaní. Ak mala strana plný úspech vo veci, prizná sa jej tiež celá náhrada nákladov konania, ak mala strana len čiastočný úspech, náhrada nákladov bude pomerne rozdelená. Ak je úspech a neúspech vyvážený, vysloví súd, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

38. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa vyššie uvedených zákonných ustanovení, podľa ktorých žalobca ako sporová strana, ktorá mala v odvolacom konaní plný úspech, má nárok na náhradu trov tohto štádia konania proti žalovanej, ktorá v odvolacom konaní úspech nemala. Výšku týchto trov ustáli postupom podľa ust. § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia odvolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

39. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP)

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 422 CSP dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia dovolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody - § 421 a § 422 CSP)) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 125 ods. 1 a 2 CSP podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa ust. § 160 ods. 2 CSP dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci.